

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر فضای نشیمن در تقویت ارتباط بین افراد خانواده با استفاده از روانشناسی محیط

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

شیما وثوق - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد سیرجان

محسن کشاورز - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

با پیشرفت تکنولوژی و الگو گرفتن از جوامع غربی و حذف نشیمن یا فضائی نظیر آن از خانه های امروزی میزان تعاملات میان اعضا خانواده کاهش یافته است. از آنجا که محیط، شکل دهنده و محدود کننده رفتارهاست، برنامه ریزی مناسب به منظور اطمینان یافتن از حداکثر رضایتمندی، کارایی و رشد، ضرورت دارد که در نهایت به بهبود رفتار منجر می شود. رفتار اجتماعی ساکنان ساختمانهای بلند تحت تاثیر عوامل متعددی است که طرح ساختمان جزئی از آن است. محیط فیزیکی ما، در نگرش روانی و ذهنی ما تاثیر می گذارد. بدیهی است که با حضور در محیطی خوشایند یا هیجان انگیز چه طبیعی باشد و چه ساخته انسان روحیه تقویت می شود. به همین ترتیب ممکن است محیط باعث افسردگی شود. وظیفه معماران و طرح ریزان است که محیط های خوشایند و شوق انگیز ایجاد کنند. البته این مطلب به این معنی نیست که محیط می تواند افراد را به ویرانگر تبدیل کند.

کلمات کلیدی:

نشیمن، رابطه اجتماعی، روانشناسی محیطی، رفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/509599>

